

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401862144/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

der kan stikke i to Strømpeskafter, og det siger nu Mester selv, for han siger: »hun er den kjønneste Maskine, jeg har gjort i mine Dage«. Men det er et stort Ord, for Mester gjør nyskelige Maskiner. Men hør, det er sandt – Løjtmanten har nok inte set min Maskine?

LØJTNANT. Naa Deres Mesterstykke? Er den nu færdig?

MADSEN. Ja det kan De bande paa. Mesterne var nu oppe at se den igaar, og de sagde, at det var riält Arbejde, og det siger Mester ogsaa. Aa De maa komme og op og se den! Blankt Messingtøj med Løvefødder og Gesvejsning! Saadan noget ser man inte hver Dag.

LØJTNANT. Jeg er meget begjærlig efter at se den. Men for at komme tilbage til Rikke, har De mærket, om hun føler Gjenkærlighed for Dem?

MADSEN. Jeg har inte mærket det, og det forlanger jeg inte paa, for det giver sig immervæk, naar vi først kommer sammen. Nej, naar hun barestens vil have mig, for der er nu denne hersens Student.

KLINT *afside*. Student!

LØJTNANT. Ja jeg har haft Øje med ham for Deres Skyld, og han er virkelig ikke uden Farlighed.

MADSEN. Ja han gaar immervæk og gjør sig saa behagelig, og det kan de Fruentimmer godt med; det kærserer dem. Men kraperligt er det dog all'gevel, og kunde jeg barestens faa talt et Alvorsord med ham –

LØJTNANT. Ja, naar De blot vil følge mit Raad.

MADSEN. Har De Raad? Det var da ganske nyselig gjort af Dem. Kom, De er min Ven.

Klapper ham dygtig.